

חוק לתיקון פקודת מס הכנסה, תשכ"א—1961 *

1. בחוק זה תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה, 1947¹ (להלן — הפקודה).

מירוש

2. בסעיף 2 לפקודה, בהגדרת "פקיד שומה", במקום "לרבות עוזר פקיד שומה שהנציב הרשה בכתב" יבוא "לרבות עוזר פקיד שומה או גובה ראשי שהנציב הרשה אותם בכתב", ובמקום "מינויו של כל פקיד שומה ושל כל עוזר פקיד שומה שהורשה כאמור יפורסם ברשומות" יבוא "מינוים של פקיד שומה ושל עוזר פקיד שומה וגובה ראשי שהורשו כאמור, יפורסם ברשומות".

תיקון סעיף 2

3. בסעיף 5 לפקודה —

תיקון סעיף 5

(1) בסעיף קטן (1) —

(א) במקום פסקה (ג) תבוא פסקה זו:

"(ג) השווי השנתי ניטן של נכס בית או של קרקע שבעליהם או חוכר־ריהם לתקופה של 24 שנים או יותר, או אחרים מטעמם, או המחזיקים בהם חינום, משתמשים בהם לצרכי מגורים או להנאה אחרת ולא לשם השתכרות או ריווח; אך אם כבר נישומו נכס הבית או הקרקע לענין פקודת מס הרכוש העירוני, 1940, יראו את השווי שנקבע לפי אותה פקודה כשווי השנתי ניטן. לענין פסקה זו, "חכירה" — לרבות זכות ברירה להארכת תוקף החכירה או להידושה";

(ב) בפסקה (ו), אחרי "דמי זכיון" יבוא "דמי מפתח", במקום "שפרמיה" יבוא "שדמי מפתח או פרמיה", במקום "תחולק" יבוא "יתחולק", ובסופה יווסף "בנה אדם נכס בית והשכירו וקיבל בעד ההשכרה דמי מפתח או פרמיה ואחר ההשכרה מכר אותו נכס בית לאחר, במישרין או בעקיפין, על פי הסכם שנעשה בשעת ההשכרה או לפני כן, יראו את הקונה כאילו קיבל הוא ביום הקניה דמי מפתח או פרמיה באותו סכום. נעשתה הקניה תוך שנה לאחר ההשכרה יראו זאת כראיה לכאורה שאמנם היה הסכם כאמור";

(ג) אחרי פסקה (ח) תיווסף פסקה זו:

"(1ח) תמורה המתקבלת בעד מכירת פטנט או מדגם על ידי הממציא, או בעד מכירת זכות יוצרים על ידי היוצר, אם הומצאה האמצאה או נוצרה היצירה שלא בתחום עיסוקם הרגיל של הממציא או היוצר";

(ד) בפסקה (ט), במקום "בפסקאות (א) עד (ח)" יבוא "בפסקאות (א) עד (1ח)";

(2) אחרי סעיף קטן (2) יבוא סעיף קטן זה:

"(2א) אדם שבשנת מס פלונית נמחל לו חוב או חלק ממנו, והחוב נובע מהוצאה שניכויה הותר בבירור הכנסתו החייבת, או שהאדם נהג בחוב כאמור כאילו נמחל לו, יראו את החוב כחלק מהכנסתו באותה שנה."

(3) בסעיף קטן (5), בסופו, יווסף "ולא על הכנסה לפי סעיף קטן (1) (1ח)".

* נתקבל בכנסת ביום ה' באדר תשכ"א (21 בפברואר 1961); הצעת החוק ודברי הסכר נתפרסמו בה"ח 420, חש"ד, עמ' 68.
1 ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1508, עמ' 77.

(1) במקום פסקה (ב) תבוא פסקה זו:

"(ב) הכנסתם של רשות מקומית, קופת גמל ומוסד ציבורי, במידה שלא הושגה ממסחר, ממלאכה או מעסק שהם עוסקים בהם, או מדיבידנד או מריבית ששולמו על ידי חבר בני-אדם שבשליטתם העוסק במסחר, במלאכה או בעסק; אך שר האוצר רשאי, בצו, לפטור הכנסה שהושגה על ידי רשות מקומית מהמקורות האמורים, למשך תקופה ובתנאים שיקבע, אם נוכח כי ראוי לעשות כן לטובת הציבור.

— בפסקה זו —

"קופת גמל" — כמשמעותה בסעיף 16ד שאושרה על ידי הנציב לענין פסקה זו, למעט גם קרן או קופה לתגמולים, לקיצבה או לפיצויים המתנהלת על ידי חברת ביטוח;

"מוסד ציבורי" — חבר בני-אדם של שבעה לפחות שרוב חבריו אינם קרובים זה לזה, או הקדש שמרבית נאמניו אינם קרובים זה לזה, הקיימים ופועלים למטרה ציבורית ונכסיהם והכנסותיהם משמשים להשגת המטרה הציבורית בלבד; "קרוב" לענין זה — כמשמעותו בסעיף 26(6); "מטרה ציבורית" — מטרה שענינה דת, תרבות, חינוך, מדע, בריאות, סעד או ספורט וכן מטרה אחרת שאושרה על ידי שר האוצר כמטרה ציבורית;

"שליטה" — בחבר בני-אדם — הכוח למנות, במישרין או בעקיפין, מנהל באותו חבר, או הזכות, במישרין או בעקיפין, למרבית רווחיו או לרבע מכוח ההצבעה בו, ואפילו נתחלקו הכוח או הזכות האמורים בין מספר רשויות מקומיות או קופות גמל או מוסדות ציבוריים";

(2) פסקאות (ה) ו-(ו) בטלות;

(3) בפסקה (ח), במקום "החי על יגיע כפיו" — יבוא "מיגיעתו האישית".

6. בסעיף 88 (5) לפקודה, בפסקה (א), במקום "סעיף 31 (7) לפקודה" יבוא "סעיף 31(א)".

7. בסעיף 11 לפקודה —

(1) בסעיף קטן (1) —

(א) במקום פסקה (ו) תבוא פסקה זו:

"(ו) כל סכום ששילם מעביד בתור השתתפות שנתית סדירה לקופת גמל כמשמעותה בסעיף 16ד שאושרה על ידי הנציב לענין פסקה זו, וכן כל סכום או חלק ממנו ששילם מעביד — באישור הנציב — לקופת גמל כאמור שלא בתור השתתפות שנתית סדירה";

(ב) במקום תנאי (ii) לפסקה (ט) יבוא תנאי זה:

"(ii) אם בשנת מס פלונית אי אפשר היה לנכות את הפחת, כולו או מקצתו, משום שלא היתה אותה שנה מן המקור שעליו נדרש הפחת כל הכנסה או שהיתה הכנסה קטנה מן הסכום שמוחר לנכותו כאמור, יראו את הסכום שלא נוכה כהפסד לענין סעיף 13; הוראה

זו לא תחול אם המקור שעלין נדרש הפחת אינו עסק, משלח יד או מקצוע, ובמקרה זה יראו את הסכום שלא נוכח כהפסד הניתן לקיוזו בשנים הבאות בזו אחר זו, כנגד אותו מקור בלבד.”;

(ג) בתנאי (1) לפסקה (כ), במקום “ולסכום מס רכוש עירוני כל שהוא ששולם” יבוא “ולסכום מס רכוש עירוני ודמי חכירה שנתיים ששולמו”, ובמקום “אותה ריבית ואותו מס רכוש עירוני” יבוא “הריבית, מס הרכוש העירוני ודמי החכירה השנתיים כאמור”;

(2) אחרי סעיף קטן (5) יוספו סעיפים קטנים אלה:

“ (6) משכורת, שכר עבודה או ריבית המשתלמים על ידי חברה שהיא בשליטתם של לא יותר מחמישה בני־אדם, כמשמעותה בסעיף 26 (5), לאחד מחבריה — שהוא אחד מבעלי השליטה ושיש לו לפחות 10% ממניותיה — ניכויים לפי סעיף קטן (1) בשנת מס מסוימת יותר רק אם שולמו לו באותה שנת מס או תוך שלושה חדשים אחרי תומה.

(7) כללה הכנסתו של אדם הכנסה שלגביה נקבע שיעור מס מיוחד או שהיא פטורה ממס (להלן — הכנסה מועדפת), ההוצאות שבהן עמד אותו אדם לשם השגת ההכנסה המועדפת יותרו לניכוי לפי סעיף קטן (1) רק כנגד הכנסה זו. לא ניתן לקבוע את ההוצאות שעמד בהן אדם כאמור, ינוכה כנגד ההכנסה המועדפת חלק יחסי מן ההוצאות שבהן עמד אותו אדם בייצור כלל הכנסתו, כיחס ההכנסה המועדפת לכלל הכנסתו; אך רשאי שר האוצר להורות על אופן חלוקה אחר של ההוצאות אם ראה לעשות כן לפי הנסיבות.”

8. בסעיף 13 לפקודה, בסופו, יוסף סעיף קטן זה:

תיקון סעיף 18

“ (4) (א) הפסד שהיה לאדם במטע הדריים שניטע מורכב, בשנים החמישית והשישית מתחילת שנת המס שבה ניטע, יקוזו כנגד הכנסתו מאותו מטע בלבד בשנה השישית והשביעית;

(ב) הפסד שהיה לאדם במטע הדריים שניטע לא מורכב, בשנים השישית והשביעית מתחילת שנת המס שבה ניטע, יקוזו כנגד הכנסתו מאותו מטע בלבד בשנה השביעית והשמינית;

(ג) הפסד שלא ניתן לקוזו כאמור בפסקאות (א) ו־ (ב) יחולו עליו הוראות סעיף קטן (2);

(ד) לענין פסקאות (א) ו־ (ב) יראו מטע הדריים שניטע לאחר יום 30 בנובמבר של כל שנה כאילו ניטע בחודש אפריל של השנה שלאחריה.”

9. בסעיף 15 לפקודה, בסעיף קטן (ב), בסופו, יוסף: “ושמלאו לה 60 שנה — ניכוי נוסף של 500 לירות”.

תיקון סעיף 15 א

10. בסעיף 15 (א) לפקודה —

תיקון סעיף 15 ב

(1) בפסקה (2), במקום “500 לירות” יבוא “700 לירות”;

(2) פסקה (3) תסומן כפסקה (4) ולפניה תבוא פסקה זו:

“ (3) הורים החיים בנפרד וכלכלת ילדיהם מחולקת ביניהם, יחולקו ביניהם הניכויים לפי פסקאות (1) ו־ (2) לפי יחס הוצאות הכלכלה שהוציא כל אחד מן ההורים; לא הסכימו ההורים על יחס הוצאות הכלכלה, יקבע אותו פקיד השומה.”

11. בסעיף 15 לפקודה —

תיקון סעיף 15ג

- (1) במקום סעיף קטן (ב) יבוא סעיף קטן זה:
" (ב) לא יותר ניכוי לפי סעיף זה בעד בן משפחה שהכנסתו באותה שנת המס עלתה על 750 לירות; ולגבי בן משפחה שהוא הורה שבן-זוגו חי אתו — על 1000 לירות.
לענין סעיף קטן זה, "הכנסה" — לרבות הכנסה פטורה ממס";
- (2) בסעיף קטן (ג), במקום "15 ו-15ג" יבוא "15 או 15ג".

12. בסעיף 16 לפקודה —

תיקון סעיף 16

- (1) במקום פסקה (ג) תבוא פסקה זו:
" (ג) כתשלום שנתי לקופת גמל כמשמעותה בסעיף 16ד שיש עליה אישור הנציב לענין פסקה זו";
- (2) במקום פסקה (ד) תבוא פסקה זו:
" (ד) כתרומה לקרן לאומית או למוסד ציבורי כמשמעותו בסעיף 8 (ב) ובלבד שיש עליהם אישור הנציב לענין פסקה זו."

13. בסעיף 16ד לפקודה —

תיקון סעיף 16ד

- (1) בסעיפים קטנים (א) ו- (ב) יימחק "או לחברת ביטוח";
- (2) במקום סעיף קטן (ד) יבוא סעיף קטן זה:
" (ד) לענין סעיף זה —
"קופת גמל" — קרן או קופה לתגמולים, לקיצבה, לפיצויים, לחופשה, או למטרה אחרת כיוצא באלה שאושרו לענין זה על ידי הנציב בהתאם לכללים שנקבעו בתקנות, וכל עוד הן מתנהלות בהתאם לתקנות, למעט קרן או קופה המתנהלת על ידי חברת ביטוח שלא לתגמוליט, לקיצבה או לפיצויים."

14. בסעיף 19א (2) לפקודה —

תיקון סעיף 19א

- (1) בפסקה (ד) (iv), במקום "15ד (2)" יבוא "15ד";
- (2) פסקה (ז) — בטלה.

15. בסעיף 23 לפקודה —

תיקון סעיף 23

- (1) בסעיף קטן (2) (ד), בסופו, יווסף "ואולם אם סך כל הניכויים המגיעים לאיש לפי הסעיפים 14 עד 15 עלה על הכנסתו החייבת לפני הניכויים כאמור, יינתן לאשה הניכוי לפי סעיף 15ג בסכום שלא יעלה על הסכום שלא ניתן לאיש לנכותו."
- (2) במקום סעיף קטן (א2) יבוא סעיף קטן זה:
" (א2) הוראות סעיף קטן (2) לא יחולו אלא אם הכנסת בן-הזוג האחד באה ממקור הכנסה שהוא בלתי תלוי במקור ההכנסה של בן-הזוג השני, ולא יראו הכנסת בן-הזוג האחד כאמור אם היא באה, בין השאר, מאחד מאלה:
(1) עסק, מסחר, מלאכה, מקצוע או משלח יד של בן-הזוג השני;

(2) חברה אשר בה יש לשני בני-הזוג או לבן-הזוג השני, במישרין או בעקיפין, זכות בהנהלה או 10% מזכויות הצבעה, אלא אם היתה לאשה הכנסה כאמור מהחברה זמן סביר, ולא פחות משנה, לפני נישואיה או לפני שלבעלה היתה זכות כלשהי, במישרין או בעקיפין, בחברה ;

(3) שותפות אשר בה יש לשני בני-הזוג או לבן-הזוג השני, במישרין או בעקיפין, 10% לפחות מהונה או מהזכות לרווחיה, אלא אם היתה לאשה הכנסה כאמור מהשותפות זמן סביר, ולא פחות משנה, לפני נישואיה או לפני שלבעלה היתה זכות כלשהי, במישרין או בעקיפין, בשותפות." ;

(3) בטעיף קטן (3), אחרי "לפי סעיף 15א" יבוא "וניכוי נוסף בסך 200 לירות".

16. במקום סעיף 28 לפקודה יבוא סעיף זה :

החלפת סעיף 28

28א. לגבי כספים כמפורט להלן רשאי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, לקבוע בתקנות כללים בדבר חיוב במס, החייב בו ושיעוריו ; ואלה הם :

הפרשות לקרו
שלא אושרה
וחשומים שא
כדיו

(1) כספים ששולמו על ידי מעביד שהכנסתו פטורה ממס לקרן או לקופה של תגמולים, קיצבה, פיצויים, חופשה, או מטרה אחרת כיוצא באלה, שלא אושרו על ידי הנציב, וכן כספים ששולמו לקופת גמל כמשמעותה בסעיף 16ד ואישורה בוטל, ובלבד שלא יוטל מס על הכספים ששולמו לקופת גמל לפני היום שנקבע כיום ביטול האישור שניתן לה ;

(2) כספים ששולמו על ידי קופת גמל כמשמעותה בסעיף 16ד לחבריה בניגוד לתקנות שהותקנו לענין אישורה וניהולה, או במקרה של פירוק הקופה אם לדעת הנציב לא היתה סיבה מוצדקת לפירוקה ; הכרעת הנציב לפי פסקה זו דינה לענין סעיף 60 כאילו היתה צו לפי סעיף 59(5).

17. בסעיף 29 לפקודה — תיקון סעיף 29

(1) אחרי סעיף קטן (א) יוסף סעיף קטן זה :

"(א) על אף האמור בסעיף קטן (א), יהיה יחיד תושב-חוץ חייב במס גם על 500 הלירות הראשונות של הכנסתו החייבת בשיעור 25 אגורות ללירה." ;

(2) בסעיף קטן (ב), במקום "לגבי יחיד" יבוא "לגבי תושב ישראל".

18. בסעיף 29 לפקודה, במקום "מפרמיות או מדמי מפתח" יבוא "מדמי מפתח או מפרמיות" ובמקום "אם שולם" יבוא "אם שילם הנישום". תיקון סעיף 29

19. אחרי סעיף 29 לפקודה יוסף סעיף זה :

29ד. על אף האמור בסעיף 29, הכנסה שנתקבלה ממכירת פטנט או מדגם על ידי הממציא, או ממכירת זכות יוצרים על ידי היוצר, כשהמצאה או היצירה היו שלא בתחום עיסוקם הרגיל, לא יעלה שיעור המס עליה על 25%.

"שיעור המס
על מכירת
פטנט וכו'

- (1) בסעיף קטן (א), בפסקאות (1) ו־(2), במקום "הכנסה החייבת במס" יבוא "הכנסה";
- (2) בסעיף קטן (ב), אחרי "ההכנסה החייבת במס" יבוא "הכנסה".

21. אחרי סעיף 30 לפקודה יוסף סעיף זה:

30. (א) אגודה שיתופית שעסקיה עם חבריה בלבד, או שעסקיה אם אדם שאינו חבר בה הם בהיקף בלתי ניכר או באורח מקרי בלבד, ושעסקיה כאמור מרביתם הם שיווק או עיבוד תוצרת חקלאית של חבריה, תהא פטורה ממש חברות על אותו חלק מהכנסתה החייבת הנובע משיווק או עיבוד התוצרת החקלאית של חבריה או מהספקת סחורה וציוד חקלאיים לחבריה; סכום הפטור לא יעלה על 3% ממחזור עסקיה באותה שנה, אך רשאי שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, להגדיל בצו את השיעור האמור.

„פטור אגודות שיתופיות מסוימות ממש חברות

(ב) אגודה שיתופית שחילקה או החזירה לחבריה, במישרין או בעקיפין, רווחים שעליהם לא שילמה מס חברות עקב הוראות סעיף קטן (א), תהא חייבת לשלם את סכום מס חברות שלא שילמה כאמור תוך 30 יום מיום החלוקה או ההחזרה.

(ג) בסעיף זה —

(1) "אגודה שיתופית" — אגודה שיתופית שתבריה הם אגודות שיתופיות או יחידים, ש־51% מחבריה, הכנסתו של כל אחד מהם מרביתה היא מחקלאות, ובלבד שמספר החברים לא יפחת —

(א) מ־40, אם החברים הם יחידים בלבד;

(ב) מ־5 אגודות שיתופיות שהמספר הכולל של חבריהן כאמור הוא 200 לפחות, אם החברים הם אגודות שיתופיות בלבד;

(ג) מ־30 יחידים ו־5 אגודות שיתופיות, אם החברים הם יחידים ואגודות שיתופיות ביחד;

(2) "חבר" — כולל מועמד לחברות שלא תמה שנה לתקופת מועמדותו.

22. בסעיף 35 (1) לפקודה, במקום "14 עד 16א" יבוא "14 עד 16 ו־16ג".

23. האמור בסעיף 40 לפקודה יהיה סעיף קטן (א), ואחריו יוספו סעיפים קטנים אלה:

"(ב) מיום פטירתו של אדם יראו את הכנסתו החייבת של העזבון כהכנסתם של היורשים לפי חלקיהם בהכנסות העזבון.

(ג) היו היורשים או אחדים מהם או חלקיהם בהכנסות העזבון, כולם או מקצתם, בלתי ידועים, ישלם הנציג האישי החוקי של הנפטר מתוך העזבון מס בשיעור של 30% על חשבון המס המגיע מהיורשים על ההכנסה של העזבון.

(ד) הוראות סעיף 62 יחולו לגבי תשלום על חשבון המס לפי סעיף קטן (ג) בשינויים המחוייבים לפי הענין.

(ה) לאחר חלוקתה של הכנסת העזבון וצירופה להכנסתו של כל יורש, יקווז המס ששולם כאמור על ידי הנציג האישי החוקי כנגד המס על הכנסתם של היורשים לפי חלקו של כל אחד מהם בהכנסות העזבון.
(ו) לענין סעיף זה, "נציג אישי חוקי" — לרבות יורש ואפוטרופוס כמשמעותם בחוק מס עזבון, תש"ט—1949".²

24. בסעיף 42 (1) לפקודה, במקום "ואם מקבל התשלום היתה חברה, 250 פרוטה נוספות על חשבון מס רווחי חברות" יבוא "אם מקבל התשלום הוא יחיד ומס בשיעור המוטל לפי סעיפים 30 ו-30א אם מקבל התשלום הוא חבר בני-אדם". תיקון סעיף 42

25. בסעיף 43 לפקודה — תיקון סעיף 43

(1) אחרי סעיף קטן (ב) יווסף סעיף קטן זה:

"(1ב) דין וחשבון על פי סעיף קטן (א) (3) יהיה מאושר על ידי רואה חשבון כמשמעותו בחוק רואי חשבון, תש"ט—1955³, ומחואם על ידיו לצרכי המס";

(2) בסעיף קטן (ד) (2), אחרי "לאותה שנת מס" יבוא "על פי הדין וחשבון שהגיש";

(3) בסעיף קטן (ז), בסופו, יווסף "ובלבד שאדם שהוגשה נגדו תביעה פלילית על אי הגשת דין וחשבון לא יחוייב בתשלום קנס לפי סעיף קטן (ה) על אותה עבירה, ואם שילם קנס כאמור יוחזר לו".

26. בסעיף 45 לפקודה — תיקון סעיף 45

(1) בפסקה (1), בסופה, יווסף "אך רשאי פקיד השומה — למעט עוזר פקיד שומה וגובה ראשי — לדרוש שיתייצב בעצמו, בין עם נציגו ובין בלעדיו, כרצונו של אותו אדם";

(2) אחרי פסקה (2) תיווסף פסקה זו:

"(3) רשאי פקיד השומה, או מי שהורשה על ידיו לכך בכתב, שעה שהוא עורך בדיקה כאמור בפסקה (2), לתפוס ספרים, חשבוניות, מסמכים, רשומות ותעודות אחרות הנוגעים לאותו מסחר, מלאכה, מקצוע או משלח יד, אם הוא משוכנע שהדבר דרוש כדי להבטיח את ביצועה של פקודה זו או למנוע התחמקות ממילוי הוראותיה; ובלבד שדבר שנתפס —

(1) לא יוצא אל מחוץ למקום התפיסה אלא על פי הוראה של פקיד השומה, ולענין זה, "פקיד שומה" למעט עוזר פקיד שומה וגובה ראשי;

(11) יוחזר תוך שלושה חדשים מתאריך התפיסה, אם לא הוגשה לפני כן תביעה פלילית בשל עבירה על פקודה זו".

27. בסעיף 47 לפקודה, במקום סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה:

"(1) על אף האמור בכל דין אחר רשאי פקיד השומה לדרוש מכל עובד של גוף ציבורי שיספק כל פרט הנדרש לענין פקודה זו והוא בידיעתו או ברשותו של אותו עובד, אך אין לחייב מכוח סעיף זה עובד כאמור לגלות פרטים

² ס"ח 22, תש"ט, עמ' 187.
³ ס"ח 173, תש"ט, עמ' 26.

שעליהם הוא חייב בשמירת סודיות לפי פקודת הסטטיסטיקה, 1947⁴, או לפי חוק בנק הדואר, תשי"א—1951⁵, או לפי חוק בנק ישראל, תשי"ד—1954⁶. לענין סעיף זה, "גוף ציבורי"—המדינה, רשות מקומית, חברה שהממשלה משתתפת בהנהלתה וכל גוף אחר ששר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, קבע אותו כגוף ציבורי."

28. בסעיף 48 (1) לפקודה, בסופו, יווסף : תיקון סעיף 48
"הוראה זו חלה גם על המדינה".

29. בסעיף 60 לפקודה — תיקון סעיף 60

(1) בסעיף קטן (5), בסופו, יווסף "אולם אם המערער נהג בכל התקבולים והתשר לומים של עסקו בשיטה ובאופן שהנציב הורה עליהם, חייב פקיד השומה להצדיק שומתו";

(2) בסעיף קטן (6), במקום "והודעה על סכום המס" יבוא, "והודעה על ההכנסה החייבת ועל סכום המס".

30. בסעיף 62 לפקודה — תיקון סעיף 62

(1) במקום "תשלום חדשי" יבוא בכל מקום "מקדמה חדשית", ובמקום "תשלום רבע שנתי" יבוא בכל מקום "מקדמה רבע שנתית";

(2) במקום סעיף קטן (3) יבוא סעיף קטן זה :

"(3) (א) חבר בני-אדם חייב לשלם ב־10 ביוני, ב־10 בספטמבר, ב־10 בדצמבר בר וב־10 במרס של כל שנת מס על חשבון המס לאותה שנה, מקדמה רבע שנתית של 25% מסכום המס שנתחייב בו לשנה הקובעת; אולם אם הותר לו לחשב את הכנסתו לפי תקופה מיוחדת כאמור בסעיף 7, ישלם את המקדמה האמורה על חשבון המס לשנת המס שבה מסתיימת התקופה המיוחדת הכוללת בתוכה את מועד תשלום המקדמה האמורה;

(ב) היתה השנה הקובעת שנת המס 1960 או כל שנת מס שלאחריה, ובאותה שנה חולק דיבידנד הניתן לניכוי לפי סעיף 30א (ב) (2), יהיה סכום המקדמות הרבע שנתיות כסכום שהיה משתלם באותה שנה אלמלא חולק הדיבידנד.

(ג) המס שחבר בני-אדם ניכה על פי סעיף 31א (א) מדיבידנד הניתן לניכוי לפי סעיף 30א (ב) (2) ושילמו לפקיד השומה, יראוהו כתשלום על חשבון המקדמות".

31. במקום סעיף 63 לפקודה יבוא סעיף זה : החלפת סעיף 63

63. (א) חבר בני-אדם ישלם בעת שהוא מגיש את הדין וחשבון לפי סעיף 43א (א) או את הדין וחשבון המשוער לפי סעיף 43א (ד) את סכום המס המגיע ממנו לפי אותו דין וחשבון. תשלום עם הנשת הדיו וחשבון

⁴ ע"ר 1047, תוס' 1 מס' 1004, עמ' 144.
⁵ ס"ח 70, תשי"א, עמ' 219.
⁶ ס"ח 104, תשי"ר, עמ' 102.

(ב) לגבי נישומים אחרים, למעט יחיד שלפחות 75% מהכנסתו היא הכנסה חייבת לפי סעיף 5 (1) פסקאות (ב) או (ה), רשאי שר האוצר לקבוע, בצו, כי נישום שעליו חל אותו צו חייב לשלם, בעת שהוא מגיש את הדין וחשבון לפי סעיף 43א (א) או את הדין וחשבון המשוער לפי סעיף 43א (ד), את סכום המס המגיע ממנו לפי אותו דין וחשבון.

(ג) נמסרה לאדם הודעת שומה לפי סעיף 59 (1), חייב הוא, תוך 15 יום מיום מסירת הודעת השומה, לשלם את יתרת המס המגיעה ממנו לפיה, ואם הגיש הודעת השגה לפי סעיף 59 (2) — את יתרת המס שאינה שנויה במחלוקת.

(ד) נמסרה לאדם הודעת שומה מתוקנת לפי סעיף 59 (4), או צו לפי סעיף 59 (5), חייב הוא, תוך 15 יום מיום מסירת ההודעה או הצו, לשלם את יתרת המס המגיעה ממנו לפיהם — ואם הגיש ערעור לפי סעיף 60 — את יתרת המס שאינה שנויה במחלוקת.

(ה) על היתרות כאמור בסעיפים הקטנים (ג) ו-(ד) ישלם הנישום ריבית של 9% לשנה, שלא תעלה בסך הכל על 4½% מסכום כל היתרה. החל מתום 30 יום לאחר המועדים שנקבעו להגשת הדין וחשבון על פי סעיף 43א (ב).

(ו) נמסרה לאדם החלטת בית המשפט המחוזי לפי סעיף 60 (6) או החלטת בית המשפט העליון לפי סעיף 60 (7), יחולו הוראות אלה:

(1) שילם הנישום יותר מדי, יוחזר לו סכום העודף בצירוף ריבית כפי שקבע בית המשפט;

(2) שילם הנישום פחות מדי, תשולם היתרה תוך 15 יום מיום מסירת ההחלטה בצירוף ריבית כפי שקבע בית המשפט.

(ז) פקיד השומה רשאי, אם ניתנה לו סיבה מספקת לכך, להאריך את מועדי הפרעון של המס, כולו או מקצתו, הקבועים בסעיף זה, או את מועדי הפרעון של המקדמות, כולן או מקצתן, הקבועים בסעיף 62, לתקופה שימצא לנכון, ובלבד שהנישום ישלם לתקופת הדחיה ריבית של 9% לשנה.

תיקון סעיף 603 32. בסעיף 63א לפקודה —

(1) בסעיף קטן (א), במקום "על פי הצהרתו הוא" יבוא "על פי הדין וחשבון שלו" ובמקום "הצהרה" יבוא בכל מקום "דין וחשבון";

(2) במקום סעיפים קטנים (ב) ו-(ג) יבואו סעיפים קטנים אלה:

"(ב) נישום שלגביו נקבע גרעון העולה על 25% מהמס שהוא חייב בו ולפקיד השומה יש טעמים סבירים להאמין, כי הגרעון לא היה מתהווה אילו לא התרשל הנישום ללא הצדק סביר בדין וחשבון שמסר על הכנסתו או באי מסירת דין וחשבון, ייוסף לסכום המס שהנישום חייב בו קנס השווה —

(1) ל-10% מסכום הגרעון, אם לאותו נישום לא נקבע בעבר קנס על גרעון;

(2) ל-15% מסכום הגרעון, אם לאותו נישום כבר נקבע קנס על גרעון פעם אחת ;

(3) ל-25% מסכום הגרעון, אם לאותו נישום כבר נקבע קנס על גרעון יותר מפעם אחת.

(ג) היו לנציג או למי שהוסמך לכך על-ידי טעמים סבירים להאמין, כי הגרעון נוצר במזיד ומתוך כוונת הנישום להתחמק מתשלום מס, יוסיף לסכום המס שאותו נישום חייב בו, כפל הקנסות הנקובים בסעיף קטן (ב)."

תיקון סעיף 64

33. בסעיף 64 (1) לפקודה, במקום פסקה (א) תבוא פסקה זו :

"(א) יוסיף עליו קנס בשיעור של 1% מסכום הפיגור לכל 15 ימים של פיגור."

תיקון סעיף 68

34. בסעיף 68 לפקודה, במקום סעיף קטן (1) יבוא סעיף קטן זה :

"(1) הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה, כי אדם שילם מס לשנת מס פלונית — בין דרך ניקוי ובין בדרך אחרת — יתר על הסכום שהוא חייב בו, יהא אותו אדם זכאי תוך שנה מיום שנערכה השומה שבה נקבע הסכום היתר או תוך שנתיים לאחר תום שנת המס שבה שולם המס, הכל לפי המאוחר יותר, לתבוע שיוחזר לו תשלום היתר בתוספת ריבית של 9% לשנה מתום 6 חדשים לאחר שהוגש הדין וחשבון או מיום ששילם את התשלום כאמור, הכל לפי המאוחר יותר; פקיד השומה יתן תעודת אישור על הסכום שיש להחזירו, והחשב הכללי, משקיבל את תעודת האישור, יביא לידי החזרת התשלום לפי התעודה."

החלפת סעיף 76

35. במקום סעיף 76 לפקודה יבוא סעיף זה :

76. אדם אשר בלי סיבה מספקת, עבר אחת העבירות המנויות להלן, דינו — מאסר ששה חדשים או קנס 2000 לירות, או שני הענשים כאחד ;
ואלו הן :

(1) לא קיים דרישה הכלולה בהודעה שניתנה לו לפי פקודה זו ;

(2) לא התייצב, כפי שנדרש לכך בהודעה לפי פקודה זו, או שהתייצב אך לא השיב לשאלה שנשאל כדין ;

(3) סירב לקבל הודעה שנשלחה לו לפי פקודה זו ;

(4) לא הגיש במועדו דין וחשבון לפי סעיף 43א ;

(5) לא ניהל פנקסי חשבונות בהתאם להוראות הנציב שניתנו על פי סעיף 43(1) ;

(6) השמיד או הסתיר מסמכים שיש להם ערך לענין השומה."

תיקון סעיף 77

36. בסעיף 77 לפקודה, במקום הסיפה תבוא סיפה זו : "דינו — מאסר שנה או קנס 3000 לירות וסכום החסר בהכנסה שנקבעה מחמת אותם דין וחשבון או ידיעות לא נכונים או שעלולה הייתה להיקבע אילו נתקבלו הדין וחשבון או הידיעות כנכונים, או שני הענשים כאחד."

37. במקום סעיף 78 לפקודה יבוא סעיף זה:

78. (א) מי שלא ניכה מס שהיה עליו לנכות על-פי הסעיפים 31 או 48, וכן מי שקיבל הכנסה לפי סעיף 5 (1) (ב) או (ה) בידעו שלא נוכה ממנה מס לפי אותם סעיפים, דינו — מאסר ששה חדשים או קנס 1000 לירות ופי שנים מסך כל הסכומים שלא נוכו, או שני הענשים כאחד.

„עונש על אי ניכוי מס או על אי העברתו“

(ב) מי שניכה מס על פי סעיפים 31 או 48 ובלי הצדק סביר לא שילמו לפקיד השומה כאמור באותם סעיפים, דינו — מאסר שנה או קנס 3000 לירות ופי שנים מסך כל הניכויים האמורים או שני הענשים כאחד.”

38. בסעיף 79 לפקודה —

תיקון סעיף 79

- (1) בסעיף קטן (1), במקום "76(ד)" יבוא "76(4)";
- (2) אחרי סעיף קטן (2) יוספו סעיפים קטנים אלה:

"(3) מי שהואשם בעבירה לפי סעיף 76(6) עליו הראיה שהמסמכים שהשמיד או הסתיר אינן להם ערך לענין השומה.

(4) מי שחלות עליו הוראות הסעיפים 31 ו-48 והואשם בעבירה לפי סעיף 78, עליו הראיה שקיים את ההוראות האמורות.”

39. בסעיף 23 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה, תשי"ח—1958, בפסקה (2), אחרי "בעלי מקצוע אקדמאי שיקבע" יבוא "או לסוג עובדים העוסקים בהוראה במוסד חינוך שנקבע”.

תיקון סעיף 23 לחוק לתיקון פקודת מס הכנסה, תשי"ח—1958

40. (א) כדי למנוע ספק נאמר בזה שהדין הוא, וכן היה, כאמור בסעיף 11 (7) לפקודה כפי שניתן בחוק זה, אלא שלגבי שנות המס שקדמו לשנת המס 1960 לא יחולו הוראות הסעיף האמור על הכנסה מועדפת מניירות ערך שנרכשו בהתאם לתכנית שאושרה בצו על פי סעיף 5 (2) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילוות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956.⁸

הוראות מעבר

(ב) עבירות לפי סעיף 79 לפקודה שנעברו לפני יום כ"ה באב תש"ך (18 באוגוסט 1960) —

(1) יהא בית משפט השלום מוסמך לדון בכתבי אישום שהוגשו לו או יוגשו לו עליהן עד תום חודש לאחר פרסום חוק זה ברשומות, ובית המשפט המחוזי יהא מוסמך לדון בכתבי אישום שיוגשו עליהן לאחר מכן;

(2) העונש על עבירות כאמור הוא מאסר שנתיים, או קנס 10,000 לירות ופי אחד וחצי מסכום ההכנסה שהעלים הנאשם או התכוון להעלים, או שני הענשים כאחד.

(ג) עבירות לפי סעיף 77 לפקודה — העונש עליהן יהיה כאמור באותו סעיף כפי שתוקן בחוק זה, בין אם נעברו לפני תאריך פרסום חוק זה ברשומות ובין אם לאחר מכן.

41. המונח "הכנסה חייבת במס", בכל מקום בו הוא מופיע בפקודה, יוחלף במונח "הכנסה חייבת”.

תיקון נוסח

⁷ ס"ח 282, תשי"ח, עמ' 197.
⁸ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.

42. מבלי לפגוע באמור בסעיפים 39, 40 ו-43 תהיה תחולת הוראות חוק זה :

- (1) סעיפים 26, 27, 29, 31 עד 35, 37 ו-38 מיום פרסום חוק זה ברשומות ;
- (2) סעיפים 6 ו-20 מיום כ"ה באב תש"ד (18 באוגוסט 1960) ;
- (3) סעיף 15 (3) לגבי שנת המס 1958 ואילך ;
- (4) סעיף 21 לגבי שנת המס 1959 ואילך ;
- (5) יתר סעיפי חוק זה לגבי שנת המס 1960 ואילך.

43. על אף האמור בסעיף 16 לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948 :

- (1) מותר לשלב בנוסח החדש לפקודה את כל התיקונים שחלו בפקודה אחרי פרסום הצעת הנוסח החדש ;
- (2) הנוסח החדש לפקודה, שעה שיפורסם ברשומות, לא יהיה החוק המחייב לענין ביצוע הפקודה ולענין הטלת המס וגבייתו, אלא לגבי שנת המס 1961 ואילך.

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

⁹ ע"ר חש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 2 ; ס"ח 155, תשי"ד, עמ' 126.

המחיר

המחיר

המחיר

המחיר

המחיר

המחיר

המחיר

המחיר

המחיר

המחיר

המחיר